

SOUTH EASTERN UNIVERSITY OF SRI LANKA

THIRD YEAR EXAMINATIONS IN BACHELOR OF ARTS (EXTERNAL) – 2007 / 2008
HELD IN AUGUST – 2008

TML 3.21 – LITERARY THEORY AND LITERARY CRITICISM

ஓவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் இரு வினாக்களையேனும் தெரிவுசெய்து எல்லாமாக ஐந்து வினாக்களுக்கு விடையளிக்குக.

நேரம் : 03 மணித்தியாலங்கள்

பகுதி - I

01. மரபு ரீதியான இலக்கியக் கொள்கைகள் பற்றி விளக்கி, அவை இலக்கியம் பற்றிய புரிதலுக்கு எந்தளவு தூரம் உதவும் என விவாதிக்க..
02. நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம் முதலான இலக்கியக் கொள்கைகள் குறித்து விமர்சன ரீதியாக கருத்துரைக்குக.
03. 'பால் சமநிலை' பற்றிய கருத்துக்கு, இலக்கியங்களில் உள்ள பெண்ணிலைக் கருத்துக்கள் உதவுவதை அவ்வாறான இலக்கியங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு அலசுக.

பகுதி - II

04. இலக்கியத் திறனாய்வு வாசிப்பின்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அம்சங்களை விரிவாகக் குறிப்பிடுக.
05. இலக்கியத்தில் வாசகன் - படைப்பாளி - திறனாய்வாளன் ஆகியோரது தொடர்புகளை விரிவாக ஆராய்க.
06. பின்வருவனவற்றுள் எவையேனும் இரண்டு குறித்து விமர்சனத்தோடு தொடர்புபடுத்தி விரிவாக கருத்துரைக்க.
(அ) டி.கே.சி. சிதம்பரநாதமுதலியார்
(ஆ) க. கைலாசபதி
(இ) ஆன்மீகவாதம்
(ஈ) மார்க்ஸிய விமர்சனம்

ஜீவிதக் கோலம்

தூரம் தொலை போகிறேன்
என் சின்னப் பூனைக் குட்டியே!
நீ பாரமில்லை! ஆனாலும் நான் செல்லும்
பாதையில் எப்படிச் கூட்டிச் செல்லலாம்.

விட்டகலப் போகும் வீட்டினையே இயன்ற மட்டும்
துப்புரவு செய்துவிட்டேன்! கடைசிமுறையாகத்
தொட்டடைக்கின்றேன் ஜன்னல் கதவுகளை
திறப்பால் பூட்டினால் இனிப் பயணம்தான்
வாசல் கதவை அடைக்க வருகிறேன் ஓ!
வருத்தம் கலந்து நீ 'மியாவ்!' என்றழைக்கிறாய்
பாசம் அறுந்தவன் போகிறான் என்றா உன்
பார்வையால் துயரக் கவிதை படைக்கிறாய்?

கறுப்பும் வெள்ளையும் கலந்தவள் நீ! உன்
கண்களைப் போலவே மாணிக்கம் கண்டுள்ளேன்
சுறுசுறுப்பாகவே வளைய வருவாய் உன்
துயரக் கதைகளும் என்னிடம் சொல்வாய்
அருகில் பஞ்சாய் இளம் சூட்டோடு
அணைய வருவாய் அயர்ந்தும் போவாய்
அரவம் இல்லாத நடையிலே இன்னும் பல
ஆற்றல்களிலே அறிவுகள் பெற்றேன்
தெரியவே இல்லை நாம் விரைவிலே பிரியும்
விதியை உடனே வழிபார்த்தோமா?

கனக்கக் கதைகள் நமக்குள்ளிருக்கலாம்
காலம் அதற்கு இடம் தருமா இனி?
மனக் கவலைகளை விட்டொழி என்கிறேன்
மாறாக நீ ஏன் ஒப்பாரி வைக்கிறாய்?

வெளியே வா என்று உன்னை அழைக்கிறேன்
வீட்டுள்ளே நீ சுருண்டு படுக்கிறாய்
பழியே இல்லாது என் பயணம் தொடருமா?
பார் இதோ வாழ்வில் நம்பிக்கை வை நீ

உறவை நமக்குள் பின்னிய கலைஞனின்
பரிவே உனக்குச் சாஸ்வதமானது
சின்னப்பூனைக் குட்டியே உனது
ஜீவிதக் கோலம் நான் அறிந்ததுவா?
உன்னைப் பிரிதல் துயரம்! அதை உன்
உள்ளம் அறியும் நியதி இதுவாம்

இடமாற்றம் எனக்கு முடிவாகிவிட்டது
இனிநான் போதல் தனிவழியாகும்
அடியே ஏன் நீ இப்படிப் பார்க்கிறாய்?
அன்பின் நினைவுகள் நித்தியம், வருகிறேன்.

‘சாகிப் நானொன்றும் பரம்பரையாக இந்தத் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டவன் அல்ல....’ தாத்தா கதையை ஆரம்பித்தார்.

‘அதுதானே கேட்டேன்! சொல்லுங்கள்’ என்று உற்சாகப்படுத்தினேன் நான்.

‘இப்பொழுது 67 வயது.. என் வயசுப் பயல் யாராவது எழுந்து நடமாடி இப்படி என்னைப்போல திரிகிறானா? எல்லாம் இளமையில் அம்மா போட்ட சாப்பாடுதான் சாகிப்.. இந்த வயசிலும் இப்படி இருக்கிறேன்.’

‘ஆமாம் தாத்தா எனக்கே இப்பொழுது நாற்பது வயதுதான் ஆகிறது. உங்களைப் போலவா இருக்கிறேன்? என்னைப் பார்த்தால் எனக்கே

ஆச்சரியமாக இருக்கு... தலையும் நரைத்து.... சரி மேலே சொல்லுங்கள்’ என்றேன்.

‘அறுபது வயது வரையும் என் கையைக் காலைக் கசக்கி குடும்பப் பாரத்தைச் சமாளித்துவிட்டேன்! அதற்குமேல் தோட்டஞ் செய்யவோ கூலி வேலைக்குப் போகவோ என்னால் முடியாமல் போய்விட்டது. உடம்புக்கு உழைப்பு ஒத்துப் போகவில்லை. கொஞ்சநாள் மக்களை நம்பி ஒதுங்கிப் பார்த்தேன்.’

‘அட்டே தாத்தாவுக்கு மக்கள் வேறு இருக்கா?’

‘மலைபோல வளர்ந்த இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்.’

‘அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் போதுதான்... இந்தத் தொழிலுக்கு வந்தேன். என்ன செய்வது அவர்களே அரைப்பட்டினியாகச் சாகும் பொழுது... நம்மையும் சுமக்கமுடியுமா! சோம்பேறிப் பிள்ளைகளாக வளர்ந்து தொழில் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.’

‘ஏன் தாத்தா மலைபோல உடம்பையும் வைத்துக் கொண்டா தொழிலில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்! எனக்கு இந்த வலக்கை மாத்திரம் இருந்திருந்தால் இந்த தொழிலுக்கு வருவேனாம்..’ சொல்லுங்கள்.’

‘அதை ஏன் கேட்கிறாய் சாகிப்.. நாம் தான் கஷ்டப்பட்டாலும் அவர்களைப் படிக்க வைத்து சுகமாக வாழச் செய்யவேண்டும் என்று எவ்வளவோ ஆசைப்பட்டேன். என் ஆசை நிறைவேறவில்லை. தொழில் இல்லையே தவிர இருவருக்கும் மனைவி மக்களுக்கு குறைவில்லை. மூத்தவனுக்கு ஆறு குழந்தைகள். மூத்தபெண் பெரியவளாகி விட்டாள். அவளுக்கு கல்யாணம் கூடக் கேட்டிருக்கு. மாப்பிளைப் பயல் பிச்சைக்காரன் பேத்தியை நான் கட்டிக் கொள்ள மாட்டேன் என்று ஒரேயடியாக மறுத்துவிட்டான். அவன் மறுத்துவிட்டதற்கு நான் பிச்சையெடுப்பது தான் காரணமல்ல. என் பேத்திப் பெண் கொஞ்சம் கறுப்பு. இவன் வேண்டாம் என்றால் என்ன... இன்னொரு பையனைக் கேட்டு வைத்திருக்கிறோம்.’

‘இளைய மகனுக்கு வாழைப்பழம் போல மூன்று ஆண்குழந்தைகள். மூத்தவனாவது ஒரு கால்பட்டினியை கட்டிக் கொண்டான். இவன் முழுப்பட்டினிதான். மூத்தவன் எப்பவாவது கூலிப் பிழைப்புக்குப் போவான். இவனோ சுத்த சோம்பேறி முண்டம். என்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்து ஏதாவது நான் கொண்டு போனால் அதிலே முழுப்பங்கு - முதல்பங்கு எடுத்துக் கொள்வான்.’